

“Tedaj je odvrigel svoje ogrinjalo, skočil pokonci in prišel k Njemu.” (Marko 10, 50)

Dne 9. januarja 1844, zvečer

1 Čim se odločite, hitro napišite izbrano besedilo.

2 “Tedaj je (Bartimej) odvrigel svoje ogrinjalo, skočil pokonci in prišel k Njemu.”

3 Izbrali ste nadvse prikladno besedilo; to besedilo naj služi kot mogočen napotek vsem, ki so na tem svetu slepi, storiti kakor je storil ta slepec, da bi sprejeli resnično luč duhovnih oči.

4 Zakaj je slepec odvrigel ogrinjalo? Saj bi mogel tudi v ogrinjalu pohiteti k Gospodu, ko ga je slednji poklical. Slepec je bil pameten, vedel je in dobro izračunal, da bi ga težko povrhnje ogrinjalo oviralo pri hitenju po poti h Gospodu. Zato je urno odvrigel težko pregrinjalo in se s tem znebil ovire, zaradi katere bi bila njegova hoja okorna, - in pridobitek je bil:toliko hitreje je zato prispel h Gospodu in od Njega sprejel zopet luč svojih oči.

5 Kdo pa je pravzaprav ta slepec? Ta slepec je posvetni učenjak, *ki pa ima v sebi to dobro, da se zaveda svoje slepote in ima dodatno v dobrem še zavest o tem, kdo bi jo zmogel pozdraviti.*

6 Prav mnogi takšni slepci sedijo ob poteh in kar številni tipajo po vseh oglih naokoli. Toda tisti, ki sedijo ob poti, zaspijo popolnoma opijanjeni od opojne pijače svoje učenosti in se jim potem sanja tako, kakor da bi premogli gledati. Ti v omotičnosti svojega učenega spanca ne zaznajo, kdaj gre Gospod na Svoji poti mimo njih; zato tudi ne vzklikajo: “Sin Davidov, pomagaj mi!”

7 Drugi pa, ki tipajo po vseh oglih in s polovičarskim srcem iščejo Njega, čigar pomoč bi jim mogla odpreti oči vsaj napol, se oddaljijo od poti. In Davidov sin pride mimo medtem, ko jih ni. Tako s svojim nespametnim iskanjem zamudijo trenutek, ko potuje Davidov sin po poti v Jeriho; zato tudi ne vzklikajo in obtičijo v svoji slepoti.

8 Kaj pa je ta pot? Ta “pot” je steza preizkušenj skozi svet; in “Jerih” je končno odlagališče za tiste, ki so prepotovali topot ali, z drugimi besedami: najprej je to svet duhov.

9 Naš slepec se ni ustrašil učencev, ki so mu grozili, kajti prav dobro je vedel, *da je Gospod mogočnejši in bolj usmiljen kot Njegovi učenci*, ki so mu grozili; zato ga je Gospod uslišal. In ko ga je On poklical, je odvrigel še poslednjo oviro, svojo suknjo, da bi le čim hitreje in tako zanesljivo, kolikor sploh mogoče, prispel k Njemu, ki ga je poklical.

10 Ta slepec je pravi vzornik in povem vam: Posnemajte ga, ki ste prav tako kot on slepci ob poti! Čakajte na Gospoda ob poti in ko bo prišel mimo, se ne ustrašite sveta, ampak Ga kličite v vašem srcu, da se vas bo usmilil in vam podelil luč večnega življenja. *In resnično, usmilil se vas bo in vam bo dal, za kar boste vzklikali!*

11 Slepec je odvrigel svoje ogrinjalo. Kaj pa pomeni to ogrinjalo? To je svet, kakor tudi vsa načitanost in učenost zunanjega razuma. Odvrzite ju, da vas ne bosta ovirali na poti k Meni, ko vas vendar vsak dan kličem!

12 Ali bi slepec ravnal pametno, ako bi si nadel ob priložnosti, ko sem ga pozval, še več pregrinjal? Resnično, na koncu bi ga še tako obremenila, da se ne bi mogel dvigniti s tal in še manj bi mogel z urnimi koraki pohiteti k Njemu, ki ga je poklical.

13 Ko pa vas vsakodnevno kličem, enako kakor sem poklical slepca, mar bi bilo pri tem smiselno, ako bi si vi res oblekli še vse možne suknje in ogrinjala posvetne učenosti? Zanesljivo bi bila to kar največja neumnost! Raje odvrzite vse in hitite v vašem srcu k Meni in *Jaz vam bom odprl oči, da boste živo spregledali v vašem duhu* in boste z enim samim pogledom zajeli več, kakor če bi v vaši slepoti morali tipati naokoli tisoč let!

14 Kaj koristi slepcu v sanjah luč oči njegove domišljije? Ko se prebudi, je prav tako slep kot poprej ali pa še bolj.

15 Kaj koristi nekomu pregrinjalo še tako globoke in težko učene modrosti? Obremenjuje ga, da se nič več ne premore dvigniti, ko je poklican sprejeti živo luč.

16 *Človeški duh ima že brez tega vse v sebi; ničesar drugega ne potrebuje, kakor odpreti oči, da bi gledal neskončno polnost čudežev življenja v samem sebi.*

17 Kaj pa pridobi duh s tem, ako polni človek svoj spomin in um s samimi mrtvimi lupinami in sencami? Ničesar, marveč ob tem še izgublja, zmes zunanje skorje, lupin in najrazličnejših senc pa gradi okrog njega oklep, tako da ja ne pride zlahka do prostosti in še manj do sprejema žive luči za svoje oči.

18 Mislite si, da bi znali cele Svete zapise na pamet; nekdo drug pa se je naučil samo par vrstic, vendar je uredil svoje življenje strogo v skladu z njima. Pri njem ti dve vrstici oživita in osvobodita njegovega duha; pri vas pa so vsi vskladiščeni Sveti zapisi mrtvi in ne razumete živo niti ene vrstice.

19 Kaj je sedaj boljše: ti dve življensko dejavni vrstici ali pa vsa gora črk Svetih zapisov, iz katerih ne prevzamete v življenje niti ene vrstice? Zanesljivo sta boljši ti dve, v življenju dejavni vrstici!

20 Morda tukaj nekdo poreče: "Če kdo več ve, potem tudi zmore prevzeti ustrezno več v svojo živo dejavnost!" Jaz pa povem: "Človek je Moje delo in zato Jaz najbolje vem, kaj mu koristi.

21 Vzemimo nekega učenca - izberem primer glasbe -, položite takoj na začetku predenj celo veliko šolanje in prične naj z vsemi poglavji naenkrat! Povejte, kaj bo iz tega? Zanesljivo nič! Pred to množico se bo utrudil in kaj kmalu bo obesil ves študij na klin.

22 Vzemite, nasprotno, majhno šolo in pričnite pri prvi lestvici in pustite učenca, naj jo prav temeljito vadi. Ko bo kar kmalu z majhnim naporom urno preigral prvo lestvico, mar ne bo to večji dosežek kot prejšnji poskus z vsem šolanjem

naenkrat?

23 Zato vam povem: Odvrzite odvečno ogrinjalo; naj bo šolanje kratko in kakor slepec ob poti se boste toliko lažje dvignili in s še urnejšimi koraki pohiteli tja, kamor vas kličem sedajle, kakor tudi nasploh vsak dan.

24 Resnično, če bi marali prebrati vse knjižnice tega sveta, ne bi stali pred Menoj niti za las boljše in ne bi vedeli več, kakor če ne bi prebrali nikoli ničesar. Kako to? Ker morate pustiti vse, ako želite prejeti od Mene luč; kajti vse ostalo ni nič drugega kakor prazni stroki in pusta slama, kar je odbrano za požig.

25 Če ne boste s sebe odvrgli teh praznih strokov in prazne slame preden pride k vam plamen luči Moje ljubezni, bo ta ogenj zajel slamo in v vas bo obupno zagorelo. Če pa prej izločite iz sebe vso to navlako in odvržete ogrinjalo domišljave neumnosti, - *in ko tedaj pride v vas Moja ognjena luč*, ta ne bo zanetila požara, marveč vas bo takoj milo pregrela in bo razsvetlila vsega vašega duha, - prav tako, kakor je slepec ob poti spregledal v trenutku, ko je prišel k Meni.

26 Menim, da vam te prilike ne morem podati še jasneje in razločneje; vendar, če naj postane živa svetilka, jo je treba prevzeti v življenje, enako kot vse prejšnje. Dokler ni tako, jo boste pač brali z odobravanjem in nato dejali: "To je res zelo lepo!" Jaz pa k temu ne morem reči nič drugega kakor: to je od vas zares prav neumno; kajti toliko časa, dokler ni Moj živi klic za vas nič več kot zelo lep, toliko časa gradite svoje hiše na mivki in Moje seme pada pri vas na pot, kjer ga mimogrede strejo in ne obrodi sadeža.

27 Če pa to takoj sprejmete živo v sebi in se ravnate po tem, storite pametno; kajti sedaj gradite hišo na skali in Moje seme pada v dobro prst.

28 *Zame ni pomembno ali se vam te Moje besede zdijo lepe ali ne, Meni je važno, da delujete po njih; kajti ne dajem vam jih zaradi občudovanja, temveč zaradi vaše lastne odrešitve.*

29 To dobro pretehtajte; kajti drugače vam ne bo prineslo koristi! - Prihodnjič gremo zopet za eno osrednje sonce naprej!

[Jakob Lorber](#)

[Pojasnila svetopisemskih besedil](#)